

heller ikke så sært, for vi lever jo i et samfund, hvor værdier og normer ikke længere er så tydelige og forankrede, og det gør det svært for den enkelte at gennemskue de samfundsmæssige sammenhænge og nemt for et parti at slå plad af det.

Og derfor opstår der så behov for at løse problemerne isoleret og på en firkantet måde og uden grundigere overvejelser, sådan som Dansk Folkeparti her har gjort, og der er ikke tvivl om, at Dansk Folkeparti søger at vinde forbedrede gallup tal ved at kræve hårdere straffe.

Men så må jeg diskret spørge Dansk Folkeparti: Har partiet erfaringer for, at strengere sanktioner stopper kriminalitet? Har partiet f.eks. erfaringer fra USA om, at kriminaliteten er nedsat efter indførelsen af reglen om, at man dér får livsvarigt fængsel for tredjegangsforbrydelser? Og har partiet overvejet, at selv om man sætter mennesker bag tremmer i 3, 6 eller 8 år, så kommer de ud igen, og hvad så? Mener Dansk Folkeparti, at disse mennesker skal være svingdørsfanger resten af deres liv?

Og har Dansk Folkeparti overvejet, at mange af de fanger, som er indsat på grund af økonomisk kriminalitet, f.eks. selskabstømning og lignende, også vil blive omfattet af de regler, som partiet nu foreslår? Det tror jeg faktisk ikke man har tænkt på.

Og så skal jeg hilse fra Enhedslisten og sige, at Enhedslisten også afviser forslaget.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg kan gøre mit indlæg meget kort:

Justitsministeren har redegjort for principperne både i de grundlæggende regler og i administrationen, og vi kan til fulde tilslutte os dette ud fra de hensyn, som er understreget.

Formålet er jo at normalisere de pågældendes tilværelse i så høj grad, at de ikke er som vilde dyr, når de kommer ud igen, og derfor forhåbentlig ikke begår ny kriminalitet.

Tom Behnke (FP):

Når man hører ordførerne fra de socialistiske partier, lyder det, som om det at komme i fængsel er noget af det allerværste, der kan ske, at det gør indsatte til umennesker eller vilde dyr, og at det nærmest er uforsvarligt at lukke dem ud igen, efter at de har siddet i fængsel, og jeg har også svagt på fornemmelsen, at stod det til de socialistiske partier, så skulle der slet ikke være den straf eller sanktion over for de groveste kriminelle, at de overhovedet kan risikere at ryge i fængsel.

Men sagen er jo, at halvdelen af dem, der kommer i fængsel, kommer der aldrig mere igen, for de har forstået, hvad det gik ud på. Halvdelen har altså lært af det, og den halvdel, der ikke har lært af det, lærer det såmænd nok anden eller måske tredje gang, og så er dét på plads.

Justitsministeren sagde på et tidligere tidspunkt, at skærpede regler for udgang, det, at man ikke har så stor mulighed for udgang og orlov og lignende, vil øge risikoen for flugt – ja, og hvad så, hvad er konsekvensen, og hvad er moralen i det, ministeren siger? Den risiko vil jo være der, lige så længe vi overhovedet har mennesker siddende i fængsel, for der er altid en risiko for, at de flygter fra fængslet.

Er moralen i ministerens udtalelse, at man skal lade være med at sætte folk i fængsel? Det tror jeg næppe; jeg tror, også regeringen har den holdning, at de groveste forbrydere skal i fængsel, og dermed er ministerens argument uden værdi.

Det forslag om skærpede regler for udgang fra fængsler, vi har her, er et forslag, som Fremskridtspartiet kan støtte. Men vi havde gerne set, at forslaget havde været lidt mere udtømmende, at det ikke næsten er en blankocheck, vi siger ja til.

Vi forstår, hvad formålet med forslaget er, og vi forstår også, hvad målet er, men vi kunne nu godt have tænkt os, at man, i det tilfælde forslaget skulle blive vedtaget, noget mere klart havde tilkendegivet over for regeringen, hvad det var, man ønskede. For én ting er at skærpe reglerne for udgang fra fængsler, men en anden ting er, hvad de skal skærpes til, og på hvilke områder reglerne skal skærpes.

Der er i bemærkningerne nogle ganske få bud på, hvor der kan foretages nogle stramminger, men uanset det vil forslaget ikke kunne stå alene, for det er ikke nok bare at stramme mulighederne for udgang og orlov og prøveløsladelse.

Det, der for Fremskridtspartiet at se er vigtigt, er, at kriminelle, der bliver pågrebet, meget hurtigt kommer for en dommer, så sagen kan blive afgjort, og at de kører direkte derfra til afsoning, i det omfang de bliver kendt skyldige.

Vi har også den opfattelse, at vilkårene med hensyn til, hvad de indsatte må – og specielt hvad de ikke må – under udgang, bliver skærpet, således at man er sikker på, at f.eks. rockere på udgang ikke opsøger deres venner for dér at planlægge deres næste forbrydelser.